

Zašto je Slobodanu Vukičeviću dobro samo zagrebačko sveučilište

rektor Sveučilišta u Rijeci
dr. sc.
Pero Lučin

Hrvatska je na prekretnici svaki put kad počinje izborni ciklus, svake dvije godine, već dva desetljeća. U neprekidnom traženju načina za obnovu hrvatske industrije, velikim očima gledamo prema političkim strankama i novim likovima, no svaki put zaključimo da tako ne ide. Režignirano slegnemo ramenima i zaključimo da više u tome ne želimo sudjelovati jer je sustav vrijednosti srušen. U međuvremenu, u nemoći da pronađemo pravo rješenje zadužujemo se, prodajemo imovinu da bismo platili dugove.

Mladi ljudi ne vide perspektivu i traže izlaz u odlasku. Još uvijek osjećam težinu od dvije preporuke za zaposlenje u inozemstvu koje sam potpisao ovaj tjedan za dvoje naših dobro obrazovanih ljudi. Napisao sam ih iz poštovanja prema njima jer su oni među najboljim ljudima koje znam.

A onda čitam da znanstvenik Slobodan Vukičević hvali vlastite uspjehe i omalovažava sve one koji su 20 km južno, sjeverno, zapadno i istočno od njegove institucije, da je policentrični razvoj uništio hrvatsku znanost i da su zločinci oni koji pokušavaju razvijati sveučilišta izvan Zagreba.

Težina je još veća kad pročitam da to izgovaraju vodeći ljudi političke stranke. Katastrofa!

Osjećam silnu odgovornost prema svim radnicima Kraljevice, Kamenskog, Kamengrada i svima onima

Mladi ljudi ne vide budućnost u Hrvatskoj i traže izlaz u odlasku iz zemlje

koji teško žive i plaćaju nas nadajući se da im možemo osigurati bolji život. Osjećam odgovornost što nisam uspio ponuditi bolji put za ono dvoje koji napuštaju Hrvatsku i za još mnoge koji odlaze. Ne pozivam za ono za što nisam odgovoran, ali pozivam sve da shvate u čemu je suština razvoja i budućnosti Hrvatske: u obrazovanju naših učenika i studenata u samostalnoj i poduzetne gradane koji će svoj život kvalitetno organizirati u Hrvatskoj.

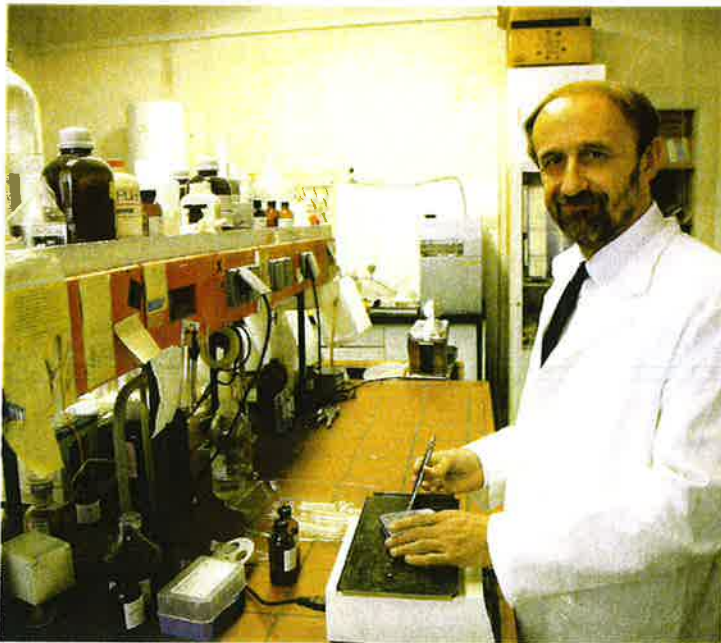
U proteklih desetak godi-

na Hrvatske, ali i iz inozemstva počeli vraćati u te krajeve (više od 150 doktora znanosti vratilo se u te gradove), pokrenuli su istraživanja i studije te omogućili obrazovanje mnogim učenicima i studentima čiji roditelji ne mogu ni pomisliti na financiranje studiranja u nekom drugom gradu.

Zbog toga su ti gradovi počeli mijenjati svoje planove. Postali su drukčiji. Dobili su perspektivu i više optimizma i vjere. U te gradove počeli su dolaziti

mogli dobro živjeti od svog rada i osigurati svojoj djeci više prilika.

Ulaganja u policentrični razvoj u proteklih desetak godina itekako su pokazala da "manje može biti više". Naravno, širi učinak tih ulaganja potrebno je istražiti i promatrati na dugoročnim skalama i, naravno, konstantno raditi na promicanju izvrsnosti. No i sama analiza izravnih rezultata znanstvenika na tim sveučilištima jasno pokazuje eksponencijski rast, kako u broju tako i u kvaliteti. To je

Znanstvenik Slobodan Vukičević smatra da su zločinci sv koji pokušavaju razvijati sveučilišta izvan Zagreba

na ulagalo se u sveučilišta u Osijeku, Splitu i Rijeci. Broj studenata na tim sveučilištima gotovo se udvostručio, a u posljednji se trenutak spriječilo da se mladi ne iseje iz tih, kako ih neki nazivaju, "rubnih dijelova Hrvatske".

Osnovana su sveučilišta u Zadru, Dubrovniku i Puli. To su bili ključni razvojni iskoraci za Slavoniju, Dalmaciju, Primorje, Istru. Zbog toga su se dobro obrazovani ljudi iz

investitori u potrazi za ulaganjima jer su prepoznali da tamo postoje ljudi koji imaju znanja. U tim gradovima barem 15.000 obitelji živi od sveučilišta ili zato što imaju sveučilište.

Nadam se da će ih biti daleko više i da će se vrlo brzo taj broj udvostručiti. To je odgovornost države, politike ali i svih nas koji radimo na sveučilištima. Nemojmo zaboraviti da je naša obveza (nas koji radimo na sveučilištima) da ljudima osiguramo dovoljno znanja kako bi

nešto što se ne može sakriti ni analizirati nekom "našom" metodologijom. Ži-

Hrvatska akademska zajednica je nešto veća od zajednice Sveučilišta u Manchesteru

Znanstvenik Vukičević hvali vlastite uspjehe i omalovažava sve one koji su 20 km južno, sjeverno, zapadno i istočno od njegove institucije

vimo u vremenu kad su sve informacije dostupne i kad se svakog znanstvenika i svaku instituciju može lako provjeriti. Student je na manjim sveučilištima "jeftiniji", studiranje je jednake kvalitete, znanstvenik je "produktivniji" i, barem kako kažu istraživanja, ostvaruje rezultat bolje kvalitete. Dakle, moguće je: manje može biti više.

Naravno, ne bih volio da netko pomisli kako je potrebno stvoriti "pokret otpora" prema Zagrebu, jer uistinu nesuvisli komentari protiv policentričnog razvoja Hrvatske (inače strateške odrednice svih dosadašnjih vlada) dolaze od nekolicine koja isključivo gleda vlastite interese.

Zagrebačko je sveučilište najstarije, najveće i vjerojatno najbolje. U Zagrebu je 21 od 26 znanstvenih instituta.

Gotovo dvije trećine novca ulažu se u zagrebačku znanost. U Zagrebu je velik broj izvrsnih znanstvenika od kojih se očekuje da svoju energiju, znanje i kreativnost uloze u razvoj cijele Hrvatske. Očekuje se da se povezuju i rade zajedno s kolegama u drugim gradovima: jer Hrvatska je premala da bi se dijelila i da bi se stvarao "pokret otpora" protiv kolega i studenata koji ne rade u Zagrebu. Hrvatska akademska zajednica jedva je nešto veća (po broju) od akademske zajednice Sveučilišta u Manchesteru. Ona je razjedinjena i zbog toga gubi snagu, iako imamo dobre "igračke".

Ne razumijem kako netko može pomisliti da su gradovi poput Osijeka, Splita, Rijeke, Zadra, Varaždina, Dubrovnika ili Pule, i ljudi koji žive u njima, drugorazredni, da nemaju pravo na šansu i na bolji život i na promišljanje svojeg razvoja.

Tko je taj tko se usudi reći da Rijeka, Split ili Osijek ne smije pobijediti? Ni sedam žutih kartona, ni crveni karton, ni krivo dosuđeni jedanaesterac, ni 10 minuta produžetka neće mu pomoći da pobijedi. Jer ljude se ne može pobijediti. Vjerujem da je Hrvatska u kojoj Rijeka ne smije dobiti prvenstvo daleka prošlost. ●